

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk III

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk III

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk III

a. De mens in de tuin van Eden

De eerste zeven hoofdstukken van de thora lopen parallel met de zeven scheppingsdagen (=> 1e hfdst) en zo bestaan overeenkomstig de eerste drie scheppingsdagen zonder tijd de eerste drie hoofdstukken uit symbolisch allegorische en op andere wijze onmogelijk zo alomvattend te concipiëren samenvattingen van werkelijkheid. Sleutel tot begrip van de allegorie van het 3e hoofdstuk van de thora is de naam "adam":

adam betekent mens en met de naamgeving "Eva" van "de vrouwelijke adam" eerst na het nemen van de verkeerde vrucht beschrijft het 3e hoofdstuk de geschiedenis **van iedere mens adam** in de schepping Gods

Iedere mens begint zijn leven in het paradijs Gods, als kinderen in het algemeen blij zijn met het leven zelf en met de genegenheid van hun medeschepselen:

afgezien van mishandeling en slechte ouders begint ieder menselijk en dierlijk wezen zijn leven in blijdschap met de schepping om hem heen. Bij vroegtijdige verstoring van levensgeluk heeft God andere oplossingen klaar liggen

Echter verstoort dan begeerte naar het onnodige die tevredenheid en het zelf groot en verstandig willen zijn overschaduwde de harmonie met medeschepselen. De verleiding tot begeerte en de verleiding tot macht zijn meteen daar zodra de mens dit leven binnenkomt en zo begint ook het 3e hoofdstuk van de thora meteen met het spreken van de slang tot de mens.

Het "spreken van de slang" is één van genoemde allegorisch symbolische samenvattingen van hogere werkelijkheid, in dit geval ervan dat de tegenstander *tot iedere mens adam spreekt*. Het woord voor "listig" is tevens het woord voor "naakt" (Gen 3:1):

ערום	(arum)	listig
	(arom)	naakt

- en die "naaktheid" doet er meteen aan denken dat de slang een van de meest geëvolueerde diersoorten is:

evolutie is een goddelijk gegeven (=> 2e hfdst)

Want bij sommigen zijn de poten nog steeds rudimentair aanwezig en dus had de slang ze ooit en devolueerde hij, anders dan wormen van aanvang aan bedoeld zijn om de grond te doorwoelen en geen rudimentaire poten hebben. Het gaat derhalve bij het beeld van "het spreken van de slang" om:

de invloed van het "uitzien der dingen"

- als alles invloed uitoefent. Van de houding en gezichtsuitdrukking van de mens en van hoe hij zijn huis en omgeving inricht en van het uitzien der dieren en van planten en van de smaak van eten tot en met het design van gebruiksartikelen en de geest en sfeer van muziek en beeldende kunsten "spreken de dingen". Al het bestaande kan of zijn naar de oorspronkelijke bedoelingen Gods achter het geschapene of kan ervan verstoken zijn en *is dan naakt*. De slang is derhalve niet de tegenstander zelf als vaak gedacht, maar zoals God door zijn schepping spreekt (Gen 3:8):

en zij hoorden de stem van Jahwe wandelend in de tuin op de geest van de dag (op de geest ook heden ten dage)

- zo spreekt ook de tegenstander door de schepping:

נחש	(nachasj)	slang	358
שטן	(satan),	tegenstander, aanklager	359

De tegenstander spreekt door al het verstokene van goddelijke waarden en voor dat "spreken" staat de "naaktheid van de slang" symbool. Het "spreken Gods" is de uitstraling van zijn oorspronkelijke gedachten = alle waarden van al het geschapene = de liefelijke glans en geur van het "gezalfd zijn" = mesjiach (=> 2e hfdst). God spreekt door de levende wezens en door voorwerpen en door al het zichtbare wanneer zich gedragend c.q. wanneer gevormd naar zijn waarden en bedoelingen. En de uitstraling van de tegenstander is de kaalheid van het ontbreken van die liefelijke glans en geur van de goddelijke waarden. God stelde op de 2e en de 5e scheppingsdag van het ontstaan van de vrije keuze (=> 1e hfdst) zijn invloed en die van de tegenstander op gelijke kansen = fifty-fifty om te zien wat in het hart van de mens is en daarom hebben beide vormen van invloed dezelfde getalwaarde:

נחש	(nachasj)	slang	358
משיח	(mesjiach)	gezalfd	358

De slang staat symbool voor al het op de zes scheppingsdagen geschapene voor zover het ontdaan is van de goddelijke waarden en is daarmee overeenkomstig de definitie van het "vervloekt zijn" (=> onder) "vervloekt". En wanneer de mens op zijn "spreken" zijn leven inricht, verliest hij de existentiële bodem *adama* (=> 2e hfdst) van goddelijke waarden onder de voeten en bevindt hij zich overeenkomstig dezelfde definitie "op een vervloekte aardbodem":

(Gen 1:31): יום הששי [2:1] ויכלו השמים והארץ וכל צבאם [2] ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
 de zesde dag [2:1] En werden voltooid de hemelen en de aarde en al hun heerscharen [2] En voltooide de Eeuwige op de dag de zevende zijn werk welke hij maakte en hij rustte op de dag de zevende van al zijn werk

5369 = **7 x 767**

- de zesde dag = 6 omhuld door het voltooien = mesjiach (=> 2e hfdst) op de zevende dag = 767

(Gen 3:17): ארורה האדמה בעבורך
 vervloekt de aardbodem vanwege jou (de mens)

767 = **1 x 767**

(Gen 3:14): כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חיה השדה על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך
 omdat je (de slang) deed dit vervloekt jij van al het vee en van al het gedierte van het veld. Op je buik zul je gaan en stof zal je eten alle dagen van je leven

4602 = **6 x 767**

- de zes dagen zonder de sabbat = de naaktheid van de slang

b. De bomen in het midden van alle bomen

Zowel de tegenstander als de Almachtige spreken tot de mens middels de "spreekbuis van de zichtbare schepping" en zo spreekt de eerste symbolisch "via de naaktheid van de slang" en spreekt de tweede middels het "gezalfd zijn" van levende wezens en hun leefomgeving = "mesjiach". Alleen de Almachtige echter spreekt ook voor het komen van de mens in deze wereld tot hem, want zijn ordening om te eten van alle bomen en niet van de boom van kennis van goed en kwaad werden hem overeenkomstig het 2e hoofdstuk van de thora "met zijn genen mee ingegeven" (=> 2e hfdst).

Te zien was (= > 2e hfdst) dat het "goud van het land Chavilla" de glans van de materiële schepping Gods vertegenwoordigt en dat dat "goud" goed is. De mens zal eten van alle bomen der schepping (Gen 2:16) = "alle vormen" = "al het gevormde":

עץ - boom, geboomte

עצב - vormen, modelleren

- door de volledige weg des levens te gaan en zo tot de nodige geestelijke volwassenheid aan te rijpen om eens deel van een volmaakte samenleving te *kunnen* zijn. Het tot "geestelijke volwassenheid aanrijpen" bestaat in de allegorie van de bomen eruit dat in iedere "boom" en *op die wijze "in het midden van alle bomen"* de mogelijkheid zowel tot gebruik als tot misbruik vervat is en aldus bij het "eten van alle bomen" men zal leren onderscheid te maken tussen rein en onrein. Zonder te eten leert men bijvoorbeeld niet en lijkt men wel de minste fouten te maken maar maakt men de meesten door voortdurend de fout van het "niets doen" te maken. Men zal leren "eten" naar de waarden en de bedoelingen Gods en niet naar oneigenlijke waarden en bedoelingen, als gezegd dat de goddelijke waarden en de niet goddelijke waarden beiden "in het midden van iedere afzonderlijke boom vervat zijn" en zo de boom des levens en de boom van kennis van goed en kwaad "zich in het midden van alle bomen bevinden" (Gen 2:9). Een mes kan dienen om eten toe te bereiden voor de medemens en zichzelf maar kan ook dienen om mensen om te brengen en zelfs de thora kan dienen tot geestelijke opbouw en om elkaar te bestrijden en te veroordelen. De "boom des levens" en de "boom van kennis van goed en kwaad" zijn aldus *in het midden van iedere afzonderlijke boom* vervat:

*in het "midden van iedere boom afzonderlijk" en alleen op deze wijze "in het midden van alle bomen" bevindt zich het gebruik van de betreffende "boom" naar zijn oorspronkelijke functies en bedoelingen en bevindt zich het misbruik van de betreffende "boom" naar **niet** de oorspronkelijke functies en bedoelingen. Voor wat het geestelijke betreft bevindt zich aldus de "boom des levens" en voor wat het materiële betreft bevindt zich aldus de "boom van kennis van goed en kwaad" in het midden van iedere boom afzonderlijk*

Het "eten van alle bomen" bestaat aldus uit het bewandelen van de weg door het levenswoud van alle bomen om zo het leven in al haar facetten te leren doorgronden:

waarbij uiteraard de onbegrensde veelzijdigheid der schepping grenzen stelt en het erom gaat dat men al het specifiek op het eigen levenspad zich aandienende zal aanvaarden en niet uit de weg zal gaan

En het "eten van de beide bomen in het midden" bestaat uit het snel en gemakkelijk in willen korten van die weg door "direkt van beide bomen te plukken". Wie snel kennis wil vergaren en daarbij zijn omgeving verwaarloost en wie plagiaat pleegt om zonder veel inspanning zijn bul te halen en wie anderszins steelt en bedriegt om op gemakkelijke wijze te verkrijgen en tot zijn doel te komen *plukt direkt van de boom van kennis van goed en kwaad* en boet er zijn leven bij in. Want die boom bevindt zich alleen in het midden van iedere andere boom afzonderlijk en komt aldus slechts "per boom" tot de mens. En zo kan men zich weliswaar snel "groot en verstandig wanen" (Gen 3:6) door voorbij alle bomen direkt te plukken, maar boet men op termijn zijn ontwikkeling en daarmee zijn geestelijk leven en daarmee zijn algehele existentie erbij in (Gen 2:17):

*op de dag van je eten van haar **een sterven zul je sterven** (= met zekerheid zal je sterven)*

En wie zich van het leven afzondert om tot zieleheil te komen en wie met hetzelfde doel zich aan simpele dogma's vasthoudt en geen televisie kijkt en zovele op zich niet verkeerd zijnde dingen meer afwijst:

men zal *juist* leren gebruiken door onderscheid te leren maken tussen rein en onrein

- plukt eveneens direkt en wel nu van de "boom des levens" (Gen 3:22):

en sprak jahwe elohiem zie de mens is geworden als één van ons om te weten goed en kwaad en nu *opdat niet hij zal uitstrekken zijn hand* en zal nemen ook van de boom des levens

In dit geval tracht man de "weg des levens" met haar vele lussen van schijnbare omwegen:

tweedimensionale lijnen strikken alleen driedimensionale werkelijkheid middels lussen en omwegen

- in te korten als eveneens een kenmerk van stelen:

(Gen 2:22): פן ישלח ידו - *opdat niet hij zal uitstrekken zijn hand*

(modern hebreuws): - *opdat hij niet zal stelen*

Iedere vorm van stelen en zo ook deze voert niet tot voordeel maar tot aantasting van zichzelf. Zonder het gaan van de weg der ontwikkeling sterft men geestelijk, of men nu tasjes rooft en een luie nietsnut wordt of dat men dag en nacht bidt en van het leven vervreemdt. Want beide bomen zijn goed en hebben als enige verschil dat de ene centraal in de materiële wereld en de ander centraal in de geestelijke wereld staat. Zij hebben één en dezelfde wortel (=> 2e hfdst) zodat men ook beide bomen alleen tezamen deelachtig kan worden *door van alle bomen te eten*. Men zal kennis vergaren door op alle terreinen van zijn roeping zich de materie naar al haar facetten en moeilijkheden eigen te maken:

men zal derhalve niet naar het idee van "kennis is macht" zich met niet functionele quizkennis volpompen

- in plaats van met wat schijnkennis en schijnkunde zich voortijdig tevreden te geven. En men zal in wisselwerking met zijn omgeving en medemensen tot een liefdevol wezen aanrijpen in plaats van zichzelf in afzondering met het surrogaat van vroomheid en schijnheil goed te wanen. Want weliswaar *is* de mens naar de gelijkenis Gods maar hij moet ook *worden* naar de gelijkenis Gods. Iedere ding en wezen begint in woest- en ledigheid:

(Gen 1:2): והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים 3546 = **6 x 591**
 en de aarde was woest en leeg en duisternis over de oppervlakte van de afgrond en de geest Gods heen en weer gaande over de oppervlakte van de wateren

פני תהום 591
 de oppervlakte van de afgrond

- over iedere ledigheid = 591 moeten de waarden Gods van de "zes dagen van scheppen" = 6 x 591 "heen en weer gaan"

- en zo begint ook de ziel van de mens ondanks zijn *in de kiem* geschapen zijn naar het beeld en de gelijkenis Gods in de woest- en ledigheid als bij aanvang der schepping:

(Gen 1:2): תהו ובהו - woest en leeg 430

(Gen 1:20): נפש - ziel 430

Zoals alle ding en wezen moet de mens *zich ontwikkelen* opwaarts naar de bedoelingen Gods op de sabbatdag van de geschiedenis (=> 2e hfdst) *van het maken Gods* (=> 2e hfdst). Ontwikkeling naar goddelijke gedachte doet het leven van de mens eerst passen in de "gouden status" van ook de materiële wereld:

(Gen 2:4):	ביום עשות יהוה op de dag van het maken van Jahwe	860	= 2 x 430
(Gen 2:11):	אשר שם הזהב daar waar het goud is	860	= 2 x 430
(Gen 1:20):	נפש (de) ziel	430	

- en doet hem *worden* naar de gelijkenis Gods als ook uit Abram eerst een Abraham moest worden (=> v.a. 11e hfdst):

(Gen 1:27):	בצלם אלהים naar de schaduw van de Eeuwige	248	
	אברהם Abraham	248	

c. De slang

Als eerste "zegt" derhalve de slang tot de mens (Gen 3:1):

veel eerder (af ki) heeft de Eeuwige gezegd dat je niet zult eten van al het geboomte van de tuin

- waar het "af ki" vanwege zijn betekenis "veel eerder" op iets voorgaands anticipeert en wel in dit geval op het een ieder van voor de geboorte meegegeven spreken Gods omtrent het eten van de bomen (=> 2e hfdst) in de zin als boven omschreven:

af ki (אף כי) houdt bijna altijd de vergrotende trap van een eerder gegeven in: "wanneer dat hoeveel te meer dan" en "wanneer zo hoeveel te eerder dan". De mens had nog niets gezegd en zo anticiperen de "eerste woorden van de slang" op het een ieder van nature meegegeven weten en geweten oftewel op het in het voorafgaande hoofdstuk beschreven spreken Gods omtrent de bomen in de tuin

Hij zegt dit als eerste omdat de invloed van de tegenstander door het braak liggen van geest meer dan door alle verkeerde gebruik van de schepping bevorderd wordt, waar onwetendheid en domheid en starheid van denken als latere vormen van onwetendheid zijn poorten tot beïnvloeding zijn. In gebrek aan ontwikkeling = de "naaktheid van de slang" is het gevaar van alle ook de ontwikkeling van anderen vernietigen willend extremisme gelegen en in het zich goed wanen omdat men "dit en dat niet doet" gaat het gevaar schuil van geen verleiding en ook de echte niet meer kunnen weerstaan. Want in het kader van zowel het eerste als het laatste buigt juist menige geloofsfanaticus zijn religie om tot een licentie voor roof en verkrachting en spreekt daarbij als zou God zelf spreken:

(Gen 3:1):	אף כי	- zeer zeker, veel eerder	111
		- eerste twee woorden van de slang	
	אף	- aleph (= initiaal Gods => 1e hfdst)	111

- waar als de slang hij een spreekbuis van de tegenstander is.

Het eerste spreken van de tegenstander komt gewoonlijk iedere mens als eerste misleidende voorstelling van "goed" op zijn levensweg tegen in de vorm van de vele redeloze "mag niets". Velen wanen zich goed door eraan gehoor te geven en lopen met dat "van geen boom gebruik maken" reeds in het gareel van de tegenstander zodat "de slang niet verder hoeft te spreken". Echter niet omdat er nog geen anderen geweest zouden zijn waren de "eerste mensen" de eerste mensen maar *omdat als eersten zij God verstonden* en aldus zij als eersten tot de naar de gelijkenis Gods geschapen mensensoort gerekend werden (=> onder). Eerst bij het uitmonden van de dierlijke ontwikkeling in het zijn naar de gelijkenis Gods is immers van de naar de gelijkenis Gods geschapen mens sprake en

zo schoven die "eerste twee" niet als zovelen zonder veel interesse in de schepping Gods alles maar snel en gemakzuchtig opzij. Want "de vrouw":

voor het begrip "man" en "vrouw" in de thora => onder

- geeft het antwoord wat veel mensen met een bepaalde sensibiliteit voor geestelijke dingen geven (Gen 3:2):

*van de vrucht van het geboomte van de tuin zullen wij eten (3) en van de vrucht van de boom welke in het midden van de tuin (is) sprak de Eeuwige: niet zullen jullie eten van haar **en niet zullen jullie raken aan haar***

Zij geeft namelijk van de schuw blijk om door verkeerde dingen "aangeraakt te worden" oftewel ermee geconfronteerd te worden, als ook veelal kinderen in eerste instantie met angst en afkeer op kwaadaardigheid reageren. Die reactie wordt voor de helft door de sluwe vraagstelling aan een onwetende opgeroepen:

(Gen 3:1): והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן en de slang was naakt/listig meer dan alle gedierte van het veld welke maakte Jahwe Elohiem en hij sprak tot de vrouw: veel eerder sprak Elohiem: niet zullen jullie eten van alle geboomte van de tuin **4348 = 2 x 2174**

(Gen 3:3): לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון niet zullen jullie eten van hem en niet zullen jullie aanraken hem opdat niet zullen sterven jullie **2174 = 1 x 2174**

- waar als schrikreactie op alle "niet mogen" zij er enigszins aan tegemoet poogt te komen en zo zij er de helft = 1 x 2174 van overneemt. Argeloosheid doet "erin tuinen", als later volgens de vrouw de slang haar door deze verwarring deed misleiden:

(Gen 3:13): הנחש השיאני ואכל de slang bedroog me en ik at **796**

(Gen 3:1): לא תאכלו מכל עץ הגן niet zullen jullie eten van alle geboomte van de tuin **796**

- het spreken Gods = het geweten = 796 als afdekkend tegenwicht tegen de verleiding = 796

Onwetendheid echter is een gebrek en wanneer men erbij blijft een nalatigheid en als gezegd een gevaarlijke en overeenkomstig de gelijke getalwaarden 796 van "argeloosheid" en "kunnen weten" een niet te rechtvaardigen nalatigheid. Want het antwoord is verkeerd omdat weliswaar met het verkeerde men *zich niet in zal laten* maar het verkeerde men *wel onder ogen zal zien*. Zonder het laatste kan men geen geestelijke bewustwording ondergaan en kan men het slechte in haar sluwheid niet leren doorgronden en blijft men naïef ten opzichte van de wereld en wordt men een gemakkelijk slachtoffer van slechte bedoelingen. Van een verordening Gods "om niet aan te raken" is geen sprake maar wel van de verordening "om niet te eten":

zo moet een zielzorger zijn cliënt begrijpen en in die zin "aanraken", terwijl echter het begaan van diens fouten vanuit een beter willen begrijpen of vanuit een sympathiseren met de cliënt een "eten" is. Verder kruist het pad van de cliënt wel dat van de zielzorger maar niet dat van een ieder ander en men zal niet het kwaad opzoeken om het te leren begrijpen en men zal zelfs niet alle beelden en beschrijvingen van onrecht tot zich nemen waarmee zo menige televisiemaker en schrijver van romans met eenzijdige blik voor het wereldse gebeuren de geest van de mens bombardeert. *Voor zover men ermee geconfronteerd wordt* zal men het kwaad leren doorgronden en er niet de ogen voor sluiten

Argeloosheid doet de neerwaartse spiraal in gang zetten:

(Gen 3:1): והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים
 ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן
 en de slang was naakt/listig meer dan alle gedierte van het veld
 welke maakte Jahwe Elohiem en hij sprak tot de vrouw: veel eer-
 der sprak Elohiem: niet zullen jullie eten van alle geboomte van
 de tuin **4348 = 4 x 1087**

- als na het "voor de zekerheid maar de helft overnemen" (=> boven):

(Gen 3:3): לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו
 niet zullen jullie eten van hem en niet zullen
 jullie aanraken hem opdat niet zullen sterven jullie **2174 = 2 x 1087**

- ook het "niet aanraken" gemakkelijk in het tegenoverstelde doet omslaan en men wel eet en dan eet "als de dieren". Hen gaf God het niet zaad dragende groen van het veld tot eten (Gen 1:30) en zo blijft dan zonder dat zaad van de vormen als het geestelijke deel van de materie (=> 1e hfdst) wederom de helft van de moraliteit over:

(Gen 3:18): את עשב השדה
 (doornen en distelen ... en je zult eten):
 het groene van het veld **1087 = 1 x 1087**

Weliswaar is de vrouw levendig van geest maar nog naïef en aldus makkelijk te misleiden en zo zet de tegenstander zijn volgende stap van "angst voor het verkeerde" als "ontzag voor autoriteit" en dienovereenkomstig de waarschuwing Gods als "bangmakerij omwille van behoud van eigen autoriteit" voor te stellen (Gen 2:4):

niet zullen jullie sterven (5) want weet God dat op de dag van jullie eten jullie ogen geöpend zullen worden (voor wat God werkelijk bezielt) en jullie zullen zijn als God

En de bijbehorende aanbeveling is om die onderworpenheid in te wisselen voor de "eigen grootheid van het verbodene te doen". Reeds kinderen willen juist doen wat ouders als verkeerd voorhouden en het idee van daardoor "even groot als de ouder te worden" dient steeds ook vele onvolwassen volwassenen nog als kompasnaald:

men zal niet slaafs en niet tegendraads handelen maar als volwassene op zin of onzin van een voorschrift testen en dienovereenkomstig handelen

Vanuit hetzelfde idee zoeken ook steeds velen de omgang met slechte mensen, als zij eerst zouden weten "hoe de wereld in elkaar zit" en met hen men ook zelf "groot en verstandig" wordt (Gen 2:4):

... en jullie zullen zijn als God wetende van goed en kwaad

Velen willen de "grote mens" = 450 = 10 x de mens *adam* = 45 zijn:

אדם **45**
 mens

(Gen 3:5): ונפקחו עיניכם **450**
 en zullen opengaan jullie ogen

- niet door de gelijkenis Gods in zich te onderhouden maar door God te weerstreven. Het "zelf groot willen zijn" echter is *de drijfveer* van de tegenstander Gods zelf en begrip dienomtrent vormt *de sleutel* tot dieper inzicht in de de gehele geschiedenis en aanzien van de aarde bepalende oorlog aller oorlogen. Want velen spreken over de "strijd in de hemelse gewesten" zonder enige idee van het wezen en de realiteit van deze en aldus verliest menige "ingewijde op dat gebied" zich in rariteiten en bizarriteiten. Zoals vaak op religieus gebied ontgaat namelijk velen ook hier de samenhang tussen leer en werkelijkheid en ziet aldus vanuit een zucht naar extreme menigeen niet dat één en dezelfde *keuze voor of tegen* het denken en handelen van mensen *en van machten* bepaalt. Die keuze voor bestaat uit de oneigenzuchtig toegewijde instelling en de keuze tegen bestaat uit het zelf groot willen zijn:

liefde doet bewonderen zonder zelf de kwaliteiten te moeten bezitten en eigen grootheid wil overtroeven en erkent anders hooguit in vorm van "met die gave had ik het ook gekund"

liefde doet handelen vanuit niet materieel berekende overtuiging en eigen grootheid kent alleen de drijfveer van het eigen voordeel

liefde kent de dankbaarheid en eigen grootheid wil alles zelf gedaan hebben, interpreteert onzelfzuchtigheid als een afhankelijk willen maken en als een berekening tot eigen voordeel of als een afgedwongenheid waarvoor men niet hoeft te bedanken

omgekeerd helpen liefdeloze wezens alleen om hun superioriteit over de geholpene te demonstreren of omwille van voordeel of wanneer afgedwongen

Aldus is kern van de aan alle verkeerde strijd ten grondslag liggende strijd dat de tegenstander de grootheid Gods interpreteert als "het beschikken over eigenschappen waarmee hij het ook gekund zou hebben":

liefdeloosheid ziet aan de vele moeiten en inspanningen voorbij waarmee eerst vanuit een liefdevolle instelling men tot kwaliteit kan komen. Alleen al door schepselen met de vrije wil te begiftigen heeft de Almachtige voor een ondenkbaar moeilijke weg gekozen. Verder hebben bijzonderheid en oorspronkelijkheid met de levensinstelling en daarmee met grootte van geest en niet alleen met begaving te maken

Niet alleen had hij anders ook God kunnen zijn maar zelfs meent hij eigenlijk beter dan God te zijn omdat zijn instelling van "zelf groot te zijn" en niet de instelling Gods van "toegewijd te zijn" volgens hem eerst drijfveer tot ontwikkeling van de schepping kan zijn. Egoïsme en wedijver doen presteren en zelfs wanneer deze zo nu en dan in oorlogen ontaarden doen die de technologie versnellen. Voor deze zijn filosofie tracht hij zoveel mogelijk medeschepselen tot medesymphisanten te maken zodat God niet anders meer zal kunnen dan hem en zijn overweldigende aanhang te accepteren. Door te bewijzen dat het "zelf groot zijn" de schepping vooruit doet brengen en iedere onzelfzuchtigheid zowel van God (Gen 3:5) als van mensen (Job 1:9+10) tot op voordeel berekende eigenzuchtigheid en daarmee tot eveneens een "groot willen zijn" te herleiden valt, wil de gevallen eerste engel minstens zijn ereplaats herwinnen zo niet God overvleugelen. Het eerste wil hij bewijzen door waar te maken dat een samenleving ook op egoïsme en in het kielzog van het egoïsme van de één op dwang voor de ander kan draaien:

waarom de evolutietheorie *in zijn huidige vorm* van het "recht van de sterkste" een leer van de tegenstander is

En het tweede wil hij bewijzen door mensen van een beter handelen zoals Job de vruchten van hun leven te nemen en hen anderszins te onderdrukken zodat uit frustratie zij hun principes zullen laten varen (Job 2:9). Dat denken en handelen is derhalve niet anders dan van iedere mens van een zelfzuchtig handelen en heeft met "duivelse praktijken" niets van doen. Weliswaar houdt ook menig mens zich met satanisme bezig maar dat komt de tegenstander alleen in zoverre uit als ook menselijke dictators zich van idioten en openlijke misdadigers bedienen voor zover zij de opbouw van hun rijk niet in gevaar brengen. Want in de eerste plaats is de tegenstander Gods een "witteboordencrimineel". Niet de onderwereld maar de bovenwereld is zijn doel en zijn handlangers zijn aldus geen in geheime genootschappen samenzwerende mensen en zijn geen "door demonen bezetenen":

ook het idee van bezetenheid komt voort uit de veelal diepe religieuze kloof tussen idee en werkelijkheid. Zoals de ene mens de ander wel kan beïnvloeden maar niet in hem plaats kan nemen zo kunnen machten een mens wel beïnvloeden maar geen plaats in hem nemen. De meeste antieke beschrijvingen van "bezetenheid" zijn beschrijvingen van epilepsie en andere motorische stoornissen

- maar zijn de bewuster of onbewuster aan het "spreken van de slang" gehoor gevende gewone mensen in gewone maatschappelijke posities. Hen tegenover staan de bewuster

of onbewuster aan de stem Gods gehoor gevende gewone mensen in gewone maatschappelijke posities en aldus doortrekt die strijd *tot beheersing van de legale bovenwereld* de wereldgeschiedenis totop de dag van vandaag.

De in egoïsme volhardende mens denkt en doet als een der gevallen engelen en omgekeerd doen en denken deze als slechte mensen doen en denken. Ook slechte mensen jagen in het algemeen niet de destructie na maar trachten middels dwang en "heersen door te verdelen" eigen grotere en kleinere rijken op te bouwen. Eerst vernietigen zij wat hun streven blijvend in de weg staat en wel meestal eerst na andere wegen geprobeerd te hebben (Gen 4:8):

en sprak Kaïn tot Abel zijn broeder (alvorens hem om te brengen)

De uiteindelijke ondergang van zovele rijken en hun grondleggers is derhalve niet het gevolg van een "duivelse drang tot vernietiging van de schepping en van zichzelf" maar bestaat uit het op termijn onvermijdelijke echec van het systeem van egoïsme. Want deze schiet steeds tekort en de tegenstander kan de slechtheid als gevolg van zijn eigen leer telkenmale niet in de hand houden en krijgt zo telkenmale zijn "bewijsvoering" (= > boven) niet rond. In een ander boek van J.b.L. hopen wij hierop terug te komen.

Aan het spreken van de slang nu geeft iedere mens adam in eerste instantie gehoor en zo konden de "mens en zijn vrouw" de verleiding van de snelle greep (= > boven) niet weerstaan (Gen 3:6):

en zag de vrouw dat goed de boom als voedsel en dat een begeerte hij voor de ogen en begerenswaardig de boom om verstandig te worden en zij nam van zijn vrucht en zij at en zij gaf ook haar man met haar en hij at

Want ook de kategorisch "van geen der bomen etende mens" valt des te eerder voor de verleiding (= > boven) en zo begaat niemand niet ergens zo niet voortdurend dezelfde fout. Voortdurend is er "de begeerte van de ogen":

begeerte is een onnodig en onfunctioneel willen hebben en gaat aldus "van de ogen uit". Het oog ziet alleen het uiterlijke en heeft zijn lust aan "hebbedingen" en de geest doorgrondt het functioneel wezenlijke en ziet "prullaria" in "hebbedingen" van de overdaad aan sierselen als in menige vensterbank totaan het "aaneenreigen van akkers" tot opbouw van imperia

- en zo vaak wil men op gemakkelijke wijze verstandig zijn met voortijdige oordelen zonder "dossierkennis". Zelfs de verstandigste mens heeft een heel leven nodig om zich van het dierlijke "alleen zien met ogen" weg te ontwikkelen. Van een "zondeval" en van "erfzonde" is derhalve in de thora geen sprake, waar het 3e hoofdstuk van de thora de levensgeschiedenis *van iedere mens adam* op allegorisch wijze in notedop samenvat.

d. Het begrip "vrouw" en "man" in thora en thenach

Veel gelovigen menen uit het 3e hoofdstuk van de thora te begrijpen dat de vrouw niet alleen lichamelijk maar ook geestelijk zwakker dan de man is en derhalve zij ondergeschikt aan zijn leiding behoort te zijn. Echter vat de thora de geestelijk ingestelde mens onder zowel mannen als vrouwen met het begrip "man" en de niet of nog niet geestelijk ingestelde mens onder zowel mannen als vrouwen met het begrip "vrouw" samen. In dit licht verkrijgen begrippen als de "zonen Gods" en de "dochteren der mensen" uit het 6e thorahoofdstuk (= > 6e hfdst) hun juiste betekenis en blijken qua getalwaarde ook Sara en daarmee alle vrouwen onder de verordening van een derhalve niet letterlijk op te vatten besnijdenis te vallen (= > 17e hfdst). En zo wordt hier in de zin van de "geestelijke zwakkere schakel" de "vrouw onder de mensen" en daarmee ook iedere geestelijk minder sterk staande man als eerste door de slang verleid. Want in de geschiedenis van het pa-

radijs wordt zelfs de man niet echt door de vrouw verleid maar was hij bij het gebeuren aanwezig (Gen 3:6):

*en zij gaf ook haar man **met haar** en hij at*

Immers wordt men meestal niet verleid tot wat men niet kent maar krijgt men "een laatste zet" van vaak wat pittigere mensen om te doen wat men eigenlijk al had willen doen.

e. De surrogate godsdienst

Als uiteengezet (=> boven) is de niet door de geestelijke waarden Gods beklede materie "naakt", waarom de slang overeenkomstig de betekenis van het *arum* (ערום) niet alleen "listig" maar ook "naakt" is (=> boven). Als de man en de vrouw *adam* de geestelijke waarden negeerden, verdween het zicht op dezen en gingen hun ogen open voor alleen de materiële zijde. Daarom zagen zij zich als naakten (Gen 3:7), omdat zonder de waarden Gods van ook de menselijke existentie deze uit alleen een dierlijk lichaam bestaat. Zij wisten echter omtrent God en zoals steeds leidt dan het negeren van diens leer tot een surrogate godsdienst. Het volgende tekstdeel (Gen 3:7):

en zij wisten dat naakt(en) zij en zij naaiden (aaneen) loof van de vijgeboom en maakten zich gordels

- brengt namelijk tot uitdrukking dat hun verstoken zijn van geestelijke waarden zij met eigen leerstellingen trachtten te verhullen:

(Gen 3:7): חגרת - gordels **611**

תורה - thora **611 - de thora is de leer Gods**

Een kenmerk van surrogate godsdiensten is vrijwel steeds het overdrijven. Men wil het niet offeren van de eigen grootheid (=> boven) compenseren met velerlei geboden en verboden welke als niet door God verordend behoren tot "het eerste spreken van de slang" = het "van geen boom mogen eten" (=> boven) = de "driedubbel overdreven leer" = 3 x 611 van de tegenstander :

(Gen 3:1): ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן 1833 = **3 x 611**
en hij (de slang) sprak tot de vrouw: veel meer (zeker) sprak God
niet zullen jullie eten van al het geboomte van de tuin

תורה - thora **611**

(zie ook "de zoon van Hagar de Egyptische welke zij Abraham gebaard had" => 21e hfdst)

Als gezegd schaffen juist alle niet door God verordende verboden en zo ook die "gordels van bladeren van de vijgeboom" vrije baan voor de begeerte:

(Gen 3:1): תאנה (te-ena) vijgeboom
(ta-ana) begeerte, bronst

Zij doen eveneens in de andere zijde = 8 belanden, welke dan echter die van de tegenstander = 359 is:

שטן 359 = 1 x 359
(satan) tegenstander/aanklager

(Gen 3:7): וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת 2872 = 8 x 359
en zij wisten dat naakt(en) zij (waren) en zij
naaiden bladeren van de vijgeboom en maak-
ten voor zich gordels

- de andere zijde = 8 van de tegenstander (שטן) = 359

Die gordels of "schorten" van eigen leerstellingen bedekken alleen voor wat het uiterlijke betreft en wel alleen het meest genante. Van duidelijk te verwerpen daden als moord en roof houdt men zich verre en verder blijft men naakt en "verbergt men zich voor God temidden van het geboomte van de tuin". Met het "temidden van het geboomte" is de in ieder afzonderlijke ding en wezen schuilgaande functionaliteit bedoeld (=> boven) en zo verschuilde overeenkomstig het genoemde citaat nu "de mens zelf zich achter al het materiële". Zij verschuilden zich achter de materiële omstandigheden van menselijke autoriteiten = zij verschuilden zich achter elkaars schouders en zij verschuilden zich achter de materiële omstandigheden van "ik kon niet anders" en "ik ben zo opgevoed" en "het doen als mij aangedaan is" en "wie zwak is moet sluw zijn":

slim moet men zijn maar niet sluw

- en "de omstandigheden dwongen me" en wat een schuld doorschuiven naar God is (Gen 3:12):

de vrouw welke u gaf bij mij zij gaf mij van de boom

de vrouw: => het doorschuiven van schuld naar elkaar

welke u (God) me gaf: => het doorschuiven van schuld naar God

Immers is men door God in diens schepping geplaatst en zo hoort men met name vaak ook niet gelovige mensen zichzelf met redematies als "wanneer er een God zou bestaan had hij dat alles niet toegelaten" rechtvaardigen:

het onrecht in de wereld is het gevolg van de noodzaak van de vrije wil. Geen mens wil een robot zijn en derhalve is de redematie van "wanneer er een God zou zijn" een drogreden

De mens zoekt naar velerlei materiële aanleiding om zijn gedrag te rechtvaardigen:

(Gen 3:1): תאנה (te-ena) vijgeboom
(to-ana) gelegenheid, aanleiding

- maar overeenkomstig het *kabasj* = (be)heersen (=> 1e hfdst) en overeenkomstig het antwoord Gods aan Kaïn (=> 4e hfdst) zal de geest heersen over de materie. Iedere mens blijft dat weten, waar iedere *adam* de gelijkenis Gods in zich draagt. De "stem Gods" is hem in iedere cel en DNA als zijn geweten ingebijtd en aldus hoort een ieder *ook heden ten dage*:

(Gen 3:8): וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
en zij hoorden de stem van de Eeuwige heen en weer
gaande in de tuin **op de geest heden ten dage**

En dan zal men doen als de mens en zijn vrouw deden en zij daardoor "de eerste mensen" werden (=> boven). Men zal te voorschijn komen van "achter de vrouw" (Gen 3:12) en van "achter de slang" (Gen 3:13) en van achter alleen de materiële zijde van de schepping van hem "welke die vrouw gaf" (Gen 3:12). Want niet de causale wetmatigheden van de door God geschapen materiële wereld dwingen tot verkeerd handelen, maar het zich laten sturen door en het niet "besturen van" = rada (רדה) (=> 1e hfdst) de materie is oor-

zaak. De met geest en een vrije wil begiftigde mens is in staat om het causale gebeuren te doorbreken in plaats van deze willoos haar beloop te laten gaan. Ten allen tijde is mogelijk om met een resoluut "nee" de afwaartse spiraal van zowel verkeerd handelen als van algemene maar verkeerde normen en waarden te doorbreken, terwijl steeds dan het verlies vaak van goed en medemensen tot bevrijding wordt. Men zal acht geven op de innerlijke stem Gods en niet omwille van behoud van voordeel verkeerd handelen. En men zal acht geven op het innerlijke weten en geweten en niet gemakzuchtig naar anderen luisteren, niet op publieke meningen en tendenzen varen en geen tradities en maatschappelijke en godsdienstige leren van mensen boven de leer Gods stellen om als een niet besturende andere niet besturenden te volgen:

(Gen 3:17): כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתוך לאמר לא תאכל ממנו
omdat je luisterde *naar de stem van je vrouw* en je at van de boom van welke *ik je verordend had* door te zeggen: niet zal je eten van hem (vervloekt de aardbodem ...)

4365 = 45 x 97

(Gen 3:18): וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה [19] בזעת אפריך תאכל לחם עד שובך אל האדמה en doornen en distelen zal zij je voortbrengen en je zult eten het groene van het veld. (19) In het zweet van je aangezicht zul je eten brood tot je terugkeren tot de aardbodem

4365 = 45 x 97

(Gen 3:24): ויגרש את האדם en hij verdreef de mens

970 = 10 x 97

אדם
mens

45

het tweede deel Gen 3:18+19 is een nadere beschrijving van de voortzetting van vers 17 "vervloekt de aardbodem vanwege jou; in moeite zal je eten van haar alle dagen van je leven". De gelijke getalwaarde geeft derhalve aan dat de vloek met al haar consequenties het gevolg is van het "omdat je luisterde naar de stem van je vrouw in plaats van naar mij". Zij is het gevolg van het luisteren naar de stem van anderen en van groeperingen en van massa's en maatschappelijke tendenzen i.p.v. acht te geven op de innerlijke verordening Gods

De ware godsdienst is overeenkomstig de ware betekenis van de besnijdenis (=> 17e hfdst) die van "het zich niet verschuilen achter het vlees". Zij is die van het "naderen tot God" als met betrekking tot het offeren van Kaïn en Abel te lezen zal zijn (=> 4e hfdst). Bij het zichzelf zijn schepper onthouden kan geen godsdienst van welke gestrengheid in de leer ook volstaan, waar dan omgekeerd God van de mens ver moet blijven:

תורה	-	thora (de leer Gods)	611
		God de Alenige	1

(Gen 3:18) קוץ ודרדר	-	doornen en distelen	610
----------------------	---	---------------------	------------

De "aardbodem" *adama* als zijnde de existentie Gods en daarmee als zijnde de existentiële bodem en direkte leef- en akkerbodem van de mens (=> 2e hfdst) kan slechts "doornen en distelen voortbrengen" bij ontbreken van de Ene zelf. Want wie God zelf op afstand houdt wil zijn leer niet waar hebben en zo brengen de "doornen en distelen" de vruchten van een zonder de schepper van waarden verstoken en daarmee naakte existentiebodem *adama* tot uitdrukking. En dat laatste is overeenkomstig boven vermelde definitie van het "vervloekt zijn" opnieuw het "naakt en vervloekt zijn" als van de slang (Gen 3:17):

(Gen 3:10): ואחבא en ik verborg me	18
Twee zich verbergende mensen:	
(Gen 3:9): אי כזה waar ben je	36 = 2 x 18

vervloekt de aardbodem vanwege jou (de mens)

(Gen 3:10): עירם אנכי naakt (ben) ik **401**
 ארר vervloeken **401**

Het vervloekt zijn van de existentiële aardbodem *adama* van de mens houdt het ontbreken van de goddelijke waarden aan het materiële bestaan van de mens in en houdt verder niets ergers dan dat in. Echter kan niets rampzaliger zijn dan dat, ook al ervaren velen eerst een verlies als van materiële goederen als ramp:

(Gen 3:17): כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתוך לאמר 4365 = **3 x 1455**
 לא תאכל ממנו
 omdat je luisterde naar de stem van de vrouw en je at
 van de boom (omtrent) welke ik je verordende niet zul
 je eten van haar

(Gen 3:12): ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ 2910 = **2 x 1455**
 en sprak de mens: de vrouw welke u gaf met mij zij gaf
 mij van de boom

(Gen 3:24): וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים 1455 = **1 x 1455**
 en liet wonen ten oosten van de tuin de cherubim

Het verschil tussen het "omdat" van God als zijnde de reële gevolgen = 3 x 1455 en de verontschuldiging van de mens = 2 x 1455 is het ontoegankelijk worden van Eden voor de mens middels de cherubim = 1 x 1455. Geen verontschuldiging voorkomt het "vervloekt zijn van de aardbodem" en het daardoor "afgeschermd zijn van de boom des levens" en het verlies van de zin van het leven = "verlies van leven" is de grootste mogelijke ramp van alle rampen.

De woorden Gods tot de mens "in het zweet van je aangezicht zal je brood eten tot je terugkeert tot de aardbodem" zijn derhalve niet fatalistisch van aard als algemeen uitgelegd. Zij houden in dat het werken van de mens zonder de universele waarden Gods zinloos en daarmee vreugdeloos oftewel "een werken met zweet op het aangezicht" is en dat dat eerst bij terugkeer naar de existentiële aardbodem Gods ophoudt. Bij omarmen weer van de waarden Gods herkrijgt de schepping de liefelijke glans van het Eden van voor het verkeerde eten en kan men genieten in plaats van het verworvene "netelig als doornen en distelen" te ervaren. Tegelijk houden die woorden in dat zonder een terugkeer vanuit overtuiging men ook tot de aardbodem Gods zal terugkeren, maar dan als ontzielde materie. Want niets is buiten God om naar terug te keren en geen deel Gods kan tot hel dienen en zo komt dan ook het begrip "hel" in thora en thenach niet voor. Alleen wordt over een "geestelijk verdwijnen in bewustzijn" gesproken en wel waar over het "plukken van de boom des levens" gesproken wordt (=> onder).

De "onderwereld" (שאוֹל)

Deze is het "niemandsland" voor en het "verdwijnen" van de "vijanden Gods" nu en hier (Gen 3:15):

*en vijandschap zal ik zetten **tussen** jou (de slang) en **tussen** de vrouw*

de vrouw	tussen waarde	de slang
האשה = 311		הנחש = 363
337		
+26 => <= -26		
יהוה		יהוה (= 26)
Jahwe		Jahwe
שאוֹל		
onderwereld = 337		

Overeenkomstig Num. 16:30 opent de existentiële aardbodem Gods (<= 2e hfdst) zich om tot onderwereld (שאוֹל) te worden voor hen *welke God verachten*. De sjeol is derhalve het op negatieve wijze terugkeren tot de aardbodem *adama*. Aldus bevindt tussen de geestelijke mens als "nazaad van de moeder van al het levendige Eva" (=> onder) en de ongeestelijke mens als nazaad van de slang zich Jahwe (יהוה = 26) zelf in het midden op twee wijzen. Want men kan hem benaderen vanuit liefde en dan hij de adama van het "verlengen van het leven op de aardbodem" vormt, of men kan hem benaderen vanuit haat en dan hij tot de onderwereld *sjeol* wordt. Buiten God is niets en onoverbrugbare kloof tussen de mens van geest en de mens van ongeest *is derhalve Jahwe zelf*:

זרעה (282)	זרעך (297)
haar zaad	jouw zaad
יה (15)	
Jah	

= Jahwe in verkorte vorm zoals in "hallelujah"

f. De mens als priester

Als gezegd waren Adam en Eva niet de eerste mensen omdat er nog geen anderen waren, als de gebruikelijke uitleg reeds met Kaïns uitspraak "iedereen die me vindt zal me ombrengen" (Gen 4:14) niet te rijmen valt. Maar zij waren de eerste mensen omdat als eersten zij het juiste antwoord op het spreken Gods gaven en daarmee de mens naar goddelijke bedoeling werden. De naam Eva (חַוָּה) is derhalve niet alleen een toespeling op het woord voor "leven" (חַיָּה, חַוָּה), maar heeft ook met het "uitzeggen en "uitspreken" en "verkondigen" *chiva* (חַוָּה) van doen. Het woord voor "noemen" קרא betekent ook "uitnodigen" en het woord voor "naam" שם betekent ook "daar" en het woord voor "want" כִּי betekent ook "zodat" en aldus is de zin (Gen. 3:20):

en noemde Adam de naam van zijn vrouw Eva want zij was de moeder van al het levende

- ongepunteerd ook te lezen als (*na het spreken gods*):

en nodigde uit Adam zijn vrouw daar om te bekennen zodat zij moeder zou worden van al het (geestelijk) levendige

(Gen 3:20): שם אשתו חוה 1066 = **26 x 41**
de naam van zijn vrouw: Eva

אם 41
moeder

- **de moeder = 41 van met Jahwe (יהוה) = 26 verbonden mensen als de "moeder van al het levendige"**

Direkt op dit bekennen maakt namelijk de Almachtige voor hen "kleren":

(Gen 3:21): כתנות עור - hemden van huid

- terwijl dit woord *kothnoth* (כתנות, כתנת) alleen nog in de thenach voorkomt als bekleding voor de hogepriester Aäron en zijn zonen en als het door Jakob voor zijn zoon Joseph gemaakte hemd. Aldus maakte de Almachtige voor Adam en Eva "priesterhemden" en meteen moge ook duidelijk zijn wat met de vaak als "veelkleurige kleeft" vertaalde *ke-thoneth passiem* (Gen 37:3) van Joseph bedoeld is. Adam en Eva bekenden hun fouten en wie zo doet wordt vanzelf priester in meest eigenlijke zin. Want wie zijn fouten inziet en van hen afziet wordt een beter mens en een beter mens wordt een priester voor anderen. Ook wanneer hij niets van die strekking in de zin heeft, wordt hij namelijk reeds zonder woorden tot voorbeeld voor anderen:

בשר	(basar)	vlees
	(biser)	verkondigen, blijde boodschap brengen, heil/geluk/ zegen verkondigen, goede tijding brengen

Zijn vlees wordt door de geest Gods omgevormd tot "*het priesterhemd van huid*". Zijn gezichtsuitdrukking namelijk en hoe men doet en leeft en al het zichtbare meer wordt "tot boodschap" en daarom komt van het woord *basar* de uitdrukking:

het (verkondigde) woord (בשר) is vlees (בשר) geworden

Het verkondigde woord zal eerst werkzaam zijn wanneer het "tot vlees" = "tot zichtbare werkelijkheid" in het eigen leven is geworden.

Uit het vierde hoofdstuk van de thora blijkt dat dit "bekennen" en het daarmee "een ander mens worden" van Adam en Eva plaatsgevonden heeft na het verwekken van Kaïn en voor het geboren worden van Abel. Het zelf groot willen zijn kent geen dankbaarheid (= > boven) en zo menen velen hun succes en verworvenheden uitsluitend aan eigen inspan-

ning te danken te hebben en dat derhalve zij daar niemand en ook God niet voor hoeven te bedanken (Gen 4:1):

en zij baarde Kaïn want zij sprak: ik heb verworven/gekocht een man bij/van Jahwe

Als dan Kaïn een onverkwikkelijk mens werd moeten zijn ouders tot het nadenken gekomen zijn als met de geschiedenis van de mens in Eden beschreven. De naam "Abel" brengt daarbij de veranderde houding na het spreken Gods tot uitdrukking:

הבל (Abel) ademtocht, waan, nevel, niets

De naam van hun tweede zoon verraadt het inzicht dat de mens van zich uit krachteloos is en de hulp Gods nodig heeft.

(Gen 3:16) - pijn/smart	עצבון	218 = 2 x 109
(Gen 3:17) - moeder van al het levende	אם כל חי	109 = 1 x 109
Kaïn werd in smarten voortgebracht (Gen 3:16) en bracht smarten en na Adams en Eva's terugkeer tot de eenheid Gods brachten Abel en later Seth vreugde		

g. Het zenden vanuit het paradijs

Te lezen was (= > boven) dat men geen der wegen tot ontwikkeling in zal trachten te korten door direkt te willen plukken van beide bomen "in het midden". Men zal werken in plaats van te stelen en een onderontwikkelde niksnut te blijven en men zal onderzoek doen in plaats van plagiaat te plegen en een onderontwikkelde domoor te blijven en men zal bij zijn studeren zijn omgeving en al wat tot het leven behoort niet verwaarlozen om niet tot een papieren geleerde te worden. En men zal niet de afzondering zoeken om God te vinden omdat ook door direkt te willen plukken van de boom des levens men de ontwikkeling misloopt:

wie direkt wil plukken van de boom des levens verdwijnt in bewustzijn

- (Gen 3:22): ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם

en nu opdat niet hij uitstrekke zijn hand (modern hebr: zal stelen) en zal nemen ook van de boom des levens en zal eten "en zal leven voor eeuwig" / "en zal leven om (ז) te verdwijnen (עלם)"

Voor de vertaling "en zal leven om te verdwijnen" is bedoeld, want het woord voor eeuwigheid wordt bijna altijd als עלם en niet zoals hier als עלם geschreven:

עלם	- (olam)	eeuwigheid (meestal: עלם)
	- (alam)	verborgen zijn, zich onttrekken, verdwijnen
ז	- (l)	tot, bij infinitief van werkwoorden: om te
לעלם	- (la'alom)	om te verdwijnen, om verborgen te zijn

Velen denken eeuwigheid te verkrijgen = "en zal leven tot eeuwigheid" (חי לעלם) door het dagelijkse leven te verzaken en het eeuwige na te jagen en vervreemden daardoor van het leven = "en zal leven om te verdwijnen" (חי לעלם). Wie zich niet ontwikkelt:

(Gen 1:25): ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו
 en maakte Elohiem het gedierte der aarde naar haar soort en het vee naar haar soort en al het kruipende van de aardbodem naar zijn soort

3514 = 7 x 502

בשר
 vlees

502 = 1 x 502

(Gen 2:16): אכל תאכל
 zeer zeker zul je eten (van alle bomen)

502

- het eten van alle bomen als het gebruik maken van al het materiële = vlees (בשר) = 502 = een deel hebben aan alle zeven scheppingsdagen = 7 x 502

- zou ook bij lichamelijke onsterfelijkheid qua geest verdwijnen en *kan aldus niet eeuwig leven*. Wanneer niet meteen in de woest- en ledigheid van het oerzijn = 1 hij blijft steken in plaats van te worden = 4:

(Gen 1:2): תהו ובהו וחשך על פני תהום
 woest- en ledigheid en duisternis over de oppervlakte der wateren

1455 = 1 x 1455

- oerzijn

(Gen 1:16): ויעש אלהים את שני המארות הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים
 en maakte de Eeuwige de twee lichten de gro- ten, het licht het grote om te beheersen de dag en het licht het kleine om te beheersen de nacht en de sterren

5820 = 4 x 1455

1 : 4

- materiële wording

(Gen 2:16): ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל
 en verordende Jahwe Elohiem de mens door te zeggen: van al het geboomte van de tuin zul je zeer zeker eten

1455

- de over de woest- en ledigheid = 1455 uitgesproken opdracht tot eten = 1455

- zal zijn bewustzijn tot het begin van woest- en ledigheid wederom afzakken. Ook alleen het eeuwige leven najagen is een leeg en inhoudsloos "willen zijn als God" en daarmee eveneens een de tegenstander kenmerkende grootheidswaan:

(Gen 3:22): ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם
 en nu opdat niet hij zal stelen en zal eten van de boom des levens en zal eten en zal leven om te verdwijnen

1690

- "als God" in het groot

(Gen 3:22): כאחד ממנו
 als één van ons

169

- "het zijn als God" = 169 als samenvatting van het stelen van de boom des levens = 1690

- welke als de tegenstander doet verdwijnen. Ontwikkeling brengt werkelijkheidsbesef en werkelijkheidsbesef doet de stem Gods in de schepping "hoorbaar" worden en brengt met God als *de bezieling* achter al het zijnde de boom *des levens* nabij:

(Gen 3:24): עץ החיים
 boom des levens

233 = 1 x 233

(Gen 3:8): וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן
 en zij hoorden de stem van Jahwe Elohiem heen en weer gaande in de tuin

1631 = 7 x 233

- God als het leven = de "boom des levens" achter al het zijnde van de zeven scheppingsdagen

Het gaan van de weg des levens in al haar aspecten is de enige manier is om de boom des levens deelachtig te worden en zo wordt het 22e vers gevolgd door nog een op twee

manieren te vertalen vers. Want het woord *sjalach* (שלח) betekent vooral "zenden" en "sturen" en "uitzenden" en "afvaardigen" en het woord *asjer* (אשר) betekent behalve als betrekkelijk voornaamwoord "welke" en hier "van welke" ook als zelfstandig naamwoord "geluk" en het *lakach* (לקח) als *lokeach* gepunkteerd betekent "nemende":

werkwoorden komen in de thenach veelvuldig in participiumvorm voor

- en zo is het vers ongepunkteerd ook als volgt te vertalen (Gen 3:23):

וישלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבר את האדמה אשר לקח משם

en zondt hem (de mens) j'h'w'h van/uit de tuin van Eden om te bewerken de aardbodem, het geluk nemende van daar

Alhoewel de mens zeer zeker ook verdreven wordt zolang hij zich voor de werkelijkheid Gods afsluit (Gen 3:24):

en hij verdreef (ויגרש) de mens

als *pual* gepunkteerd ook te vertalen met "en werd verdreven de mens" omdat de mens zichzelf verdrijft door zich voor de werkelijkheid Gods af te sluiten

- kan hij alleen tot geluk komen door de weg des levens te gaan. Door de *aardbodem te bewerken* kan hij toegang verkrijgen tot beide alleen "in het midden" van iedere ding en levensaspect afzonderlijk vervatte bomen (=> boven) en welk "gezonden worden" van aanvang aan en daarmee reeds voor het wegzenden van de mens uit Eden bestemming Gods was:

(Gen 1:26): כל הארץ **346**
(om te beheersen): de **gehele** aarde

(Gen 2:15): לעבודה ולשמרה **692 = 2 x 346**
(en zette God de mens in de tuin van Eden):
om haar te bewerken en haar te bewaren - **de mens in oervorm als man en vrouw = 2 x 346**

De Almachtige zelf bespaart zich geen moeite om ook te maken wat hij schiep en alom is zijn te werk gaan niet met wonderen maar met fenomenale kennis en meesterschap vast te stellen:

(Gen 2:3): אשר ברא אלהים לעשות **1596**
welke schiep de Eeuwige om te maken (=> boven)

En zo zal ook de mens zich moeite tot kennis en vaardigheid geven om zo tegelijk iets van de grootheid Gods te kunnen begrijpen en Hem met meer dan alleen met lege woorden te loven:

(Gen 2:17): ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו **1596**
en van de boom van kennis van goed en kwaad niet zul je eten van hem

Ook voor wat de exakte kennis en vaardigheden = de ware weg tot de "boom van kennis van goed en kwaad" betreft, is echter alleen echte ontwikkeling te verkrijgen bij gericht zijn op de oerbron van alle werkelijkheid. Want hoe zeer ook zonder religieuze affiniteit een hoge vlucht in ontwikkeling mogelijk mag lijken, zo blijkt toch veelal deze door een gebrek aan hoger werkelijkheidsbesef beknót te worden:

als zo ook het onderzoekwerk van menig geleerde wetenschapsman uitmondt in het spreken over "geniale diersoorten" en in het personificeren van natuurkrachten en in het vereren van de leefmethoden en denkwijzen van primitieve stammen en oude kultuurvolkeren. Zonder oog voor de werkelijkheid Gods verliest ook menig hoog ontwikkelde mens het werkelijkheidsbesef

Het vleselijke lichaam behoort tot de door God geschapen materiële wereld en in die wereld staat de "boom van kennis van goed en kwaad" centraal. Aldus is de oorspronkelijke ordening van ook de materiële wereld alleen te doorgronden wanneer men "gekleed gaat in het priesterhemd Gods" (=> boven):

(Gen 3:3): העץ אשר בתוך הגן 1152
de boom welke in het midden van de tuin (hier de "boom van kennis van goed en kwaad")

(Gen 3:21): כתנות עור 1152
hemden van huid (priesterhemden)

Alleen in deze kan de ziel = 430 (=> boven) opstijgen vanuit de "woestheid en leegte van alle begin" = 430 (=> boven):

(Gen 1:2): והארץ היתה תהו ובהו 1152
en de aarde was woest en leeg

Als met Kaïn en diens zoon "Henoch" weergegeven (=> 4e hfdst) kan men ook "bij weggaan van het aangezicht Gods" tot een hoge vlucht van kennis en ontwikkeling komen, maar verdwaalt men in de ontwikkeling en vervreemdt men van de werkelijkheid. Vanwege de tegenstander met "de vlam van het omkerende zwaard" is zonder de Eeuwige niet alleen de weg tot de eeuwigheid = de "boom des levens" onbegaanbaar:

(Gen 3:22): פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם 1209
opdat niet hij uitstrekke zijn hand en neme ook van de boom des levens en ete en zal leven om te verdwijnen

(Gen 3:24): להט החרב*המתהפכת 1209
de vlam van het zwaard het kerende*

* **hafach (הפך) = "omdraaien" = het keren van iedere oneigenlijke wijze om tot de boom des levens te komen**

- maar is ook de weg tot de ware kennis en kunde afgesloten. Want het kerende zwaard schermt niet alleen de "boom des levens" maar ook de "boom van kennis van goed en kwaad" af:

(Gen 2:9): עץ החיים 233
boom des levens

(Gen 2:9): עץ הדעת טוב ורע 932
boom van de kennis van goed en kwaad

(Gen 3:24): החרב המתהפכת 1165 = 5 x 233
het zwaard het kerende

Ook overeenkomstig volgende getalwaarde:

(Gen 3:11): העץ אשר צויתוך לבלתי אכל ממנו 1861
de boom van welke ik je verordende niet te eten van haar (= de boom van kennis van goed en kwaad)

(Gen 3:11): את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר 3722 = 2 x 1861
את דרך עץ החיים
de cherubiem en de vlam van het zwaard het kerende om te bewaken de weg van de boom des levens

- bewaken de cherubiem met het kerende zwaard beide bomen = 2 x 1861. Ook tot kennis van en inzicht in de materiële wereld leidt alleen het gaan van de weg des levens.

Overeenkomstig het boek Job is men zonder de Almachtige niet tegen de tegenstander opgewassen, hoe rechtvaardig men ook moge zijn. Zonder God komt men niet aan de cherubiem voor de boom des levens en voor de boom van kennis voorbij. De mens zal

tot zijn schepper naderen en zijn bescherming en leiding aanvaarden in plaats van als de grote en machtige mens zelf alles gedaan te hebben en een ander niet nodig te hebben.

h. De vijandschap tussen de slang en de vrouw

en vijandschap zal ik zetten tussen jou en tussen de vrouw en tussen jouw zaad en tussen haar zaad. Hij zal jou bedrukken het hoofd en jij zal bedrukken hem de hiel

De "vijandschap tussen" nodigt uit om de tussenwaarde van de getalwaarden van de woorden "de slang" en "de vrouw" te nemen. Deze wordt verkregen door van de getalwaarde van "de slang" de getalwaarde van Jahwe = 26 af te trekken en dezelfde getalwaarde bij de getalwaarde van "de vrouw" op te tellen:

(Gen 3:1):	הנחש	de slang	363	- Jahwe (יהוה) = 26	= 337
(Gen 3:15):	האשה	de vrouw	311	+ Jahwe (יהוה) = 26	= 337

De "vijandschap" **tussen** de vrouw en de slang is derhalve de Almachtige zelf, overeenkomstig dat God "de slang vervloekt" (Gen 3:14) oftewel zich van hem terug- en aftrekt = 363 - 26 = 337:

"vervloekt zijn" is het verstoken zijn van goddelijke waarden (=> boven)

- en God zich bij de aan zijn stem gehoor gevende mens optelt = 311 + 26 = 337:

als gezegd (=> boven) gaven "de eerste mensen" aandacht aan het spreken Gods en bekenden zij hun fouten en werden zo tot een priester Gods en daarmee tot een tegenstander van de tegenstander

De tegenstander zal een aan het spreken Gods gehoor gevend mens niet ook het hoofd kunnen "omsluiten" of "omhullen" of "opslokken" of "bedrukken" (שוף):

(Gen 3:10):	את קלך שמעתי בגן uw stem hoorde ik in de tuin	1426
(Gen 3:15):	ואתה תשופנו עקב en jij zal omsluiten hem (alleen) de hiel	1426

Ook wanneer men de getalwaarde van het woord voor "vijandschap" = 18 aftrekt en optelt verkrijgt men de nog altijd "tussen de vrouw = 311 en de slang = 363 in liggende waarden" 345 en 329. De vijandschap van de slang "in de richting van de vrouw" en derhalve qua waarde richting de 311 afgetrokken stuit ook dan op de Almachtige zelf:

(Gen 3:1):	הנחש	de slang	363	
(Gen 3:15):	איבה	vijandschap	18	-
			345	

- de goddelijke naam (השם - has'sjem) = **345**

- de Almachtige (אל שדי - el sjaddai) = **345**

En de vijandschap van de vrouw "in de richting van de slang" en derhalve qua waarde richting de 363 opgeteld maakt het verschil tussen het hoofd en de hiel uit:

(Gen 3:15):	האשה	de vrouw	311	hoofd (ראש) 501
(Gen 3:15):	איבה	vijandschap	18	hiel (עקב) 172
			+ 329	- 329

De vijandschap van een geestelijk ingesteld mens ten aanzien van de wijze van doen en denken van de slang vormt de sluitpost op de balans tussen de overwinningen van de laatste en de overwinningen van de eerste. De balans is met een gelijke resultaat op te maken bij optellen van de getalwaarde van het woord voor "vijandschap" bij die van het woord voor "de slang":

(Gen 3:1):	הנחש	de slang	363
(Gen 3:15):	איבה	vijandschap	18
			_____ +
			381
	ראש הנחש	kop van de slang	864
	עקב האשה	hiel van de vrouw	483
			_____ -
			381

De vijandschap van de slang ten aanzien van de wijze van doen en denken van een geestelijk ingesteld mens vormt als zijn zwakte de sluitpost op de balans tussen de overwinningen van de laatste en de overwinningen van de eerste. Bij niet gaan van de weg Gods slokt echter de slang het hoofd van de mens op en komt de weerstand van de mens niet verder dan het weerstaan van de hiel = de staart van de slang:

	ראש האשה	hoofd van de vrouw	812
	עקב הנחש	staart van de slang	535
			_____ -
(Gen 3:24):	הכרובים	de cherubs	277

- de engelen met het kerende zwaard voor de boom des levens

ook alle alleen van de kracht van de mens uitgaand en niet op hogere waarden gebaseerd humanistisch en pacifistisch streven doet hooguit de staart van de slang overwinnen en steeds de mens het hoofd verliezen. Zo leidt veel strijd om mensenrechten tot een verwerven van vrijheden welke zonder hogere verbinding vrijbrieven tot gewinzucht en genotsziekte zijn en derhalve het hoofd doen verliezen. Zij leiden ook tot meer verlies dan winst omdat egoïsme en losbandigheid de rechten van weer anderen aantasten en daarmee tegenreactie en nieuwe diktaturen oproepen

Ook tussen "jouw zaad" en "haar zaad" bevindt zich *als vijandschap* de Almachtige zelf:

זרעך	- jouw zaad	297
זרעה	- haar zaad	282

15 - **Jah(we) (יה) = 15** (als in halleluja)

- wat opnieuw het wezen van de slang en het gezalfd zijn *mesjiach* weergeeft als in voorgaande hoofdstukken omschreven. De slang נחש = 358 is in zijn "naaktheid" (= > boven) beeld van de ontleding van goddelijke waarden en derhalve van het zich van hem afgetrokken hebben van Jahwe = 26. En het gezalfd zijn *mesjiach* משיח met dezelfde getalwaarde 358 is beeld van al het met goddelijke waarden bedekte en zo ook van zich toegevoegd hebben van Jahwe aan de met het priesterhemd beklede mens. Niet kan één enkele heildoener "de kop van de slang vermorzelen" als in christelijke kringen dit vers uitgelegd wordt, maar de kop van de slang wordt "omhuld" door het toelaten van goddelijke waarden door de mens zelf in zijn leven. Het ontbreken van waarden kan immers niet "vermorzeld" worden, maar zij wordt beëindigd zoals duisternis beëindigd wordt door weer licht toe te laten.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400